

rek, broń palną i sieczną, czekany, luki, strzały, amunicyja, kusze, kule kamienne i t. d. Nawet pobieżnie nie sposób wyliczyć zgromadzonych tu okazów, mebli, zegarów, ubiorów, pasów polskich, klejnotów, orderów, znaczków masońskich, pięknyci karabel, rygnutów, pieczęci, dyplomów, ceramiki, porcelany, tkanin i t. d. Najbardziej zasługuje na uwagę zupełny uniform ulana litewskiego z r. 1812, zdobyty pod Wiedniem przez piękną turecką mukata z białego jedwabiu wyszywaną w kwiaty i szczególnie wspaniałą i bardzo kosztowną rzad na konia z wprawą

[illegible]

Ossolińskiego do Rzymu w roku 1085. Jest on cały złożony i suto wysadzany krwawnikami, rubinami, topazami i koralami. Poza tem są tu kute skrzynie skarbowe z XVII w., tablice pamiątkowe, pomniki i t. d. Do tegoż działu są zaliczone pamiątki po sławnych ludziach, jak królowej Maryi Antoninie, Napoleonie, ks. J. Poniatowski, Niemcewicz, Klacze, Syrokomli, Tomaszu Zanie i innych, oraz zbiór autografów i listów królów, wodzów, uczonych, pisarzy i poetów. W ostatniej teczce przechowuje się 38 listów T. Kościuszki do Józefa Sierakowskiego.

8) W dziale Mickiewiczowskim zwracają uwagę stół i fotel poety z czasów kowiewskich. W gablocie są rozłożone autografy jego i imiennik z własnoręcznie przez M. napi-

NYEL. eeg NYATER — székely, mészáz ed mészáz karababjokisch ad.
baniatje u kysőw lőywan; wartóiz = 3 fr. 30 chn , 30 schuikéka bedy,
sz khar Judasz sponedl Öhrystub, — 100 fr.
sz. ch. Muzsuz T. P. N. w. szöve.

sany m wierszem, portrecik wieszczu malowany
z natury na skórze przez Wajtkowicza, Na
ściunie i w tekach znajduje się kilkadziesiąt
podobizn poety.

5) Zbiór pamiątek po Elizie Orzeszkowej jest niezmiernie bogaty i cenny, ponieważ wielka pisarka przed śmiercią całą swą bibliotekę i zbiory zapisała Wileńskiemu Towarzystwu Przyjaciół Nauk. Trafiły tu wszystkie dary, które otrzymała ona podczas dwóch swoich jubileuszów: adresy, albumy, dzieła sztuki, złote pióra i klejnoty. Oprócz tego są tu: stolik i fotel Orzeszkowej, przybór do pisania, portret matki, ostatnie jej rękopiśm., rękopisy kilku powieści, listy i fotografie, wieniec srebrny i 150 wstęg z napisami od wieńców, złożonych na trumnie ś. p. Orzeszkowej. Dość powiedzieć, że wszystkich przedmiotów jest przeszło 500 i że podczas urządzanej w Wilnie wystawy wypchnęły one obszerne sale „Lutni”.

Tak się przedstawiają zbiory muzealne Towarzystwa Przyjaciół Nauk w Wilnie. Jeżeli się zważy, że zostały one zgromadzone w ciągu niespełna lat pięciu, to można mieć nadzieję, że z czasem muzeum wileńskie zajmie poważne miejsce pośród tego rodzaju instytucji naszych.

Dr. Władysław Zahorski